



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobkyně: **V.D.KUKA a.s.**, IČO: 257 67 593
sídlem Vinohradská 1789/40, 120 00 Praha 2
zastoupena advokátkou Mgr. Barborou Gaveau, LL.M.
sídlem Dlouhá 730/35, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MHMP 851642/2022, sp. zn. S-MHMP 188144/2022/STR z 13. 5. 2022

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci.

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobkynino odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 2 (dále jen „**stavební úřad**“) č. j. MCP2/368608/2021/OV-OS/Mat, sp. zn. OV/441610/2020/Mat z 10. 11. 2021, jímž bylo k žádosti Ing. A. L., bytem N., P. (dále jen „**stavebník**“) vydáno společné povolení pro záměr:
 - I. Nástavba o jedno podlaží ve dvorním traktu domu č. p. X, ulice Bělehradská X, k. ú. V., na úrovni 2. NP, přístavba výtahové šachty ke dvorní fasádě uličního traktu včetně podest navazujících na podesty stávajících lodžii a vyrovnávacího schodiště do dvorního traktu, nástavba uličního traktu spočívající ve zvýšení hřebene střechy o 200 mm, osazení průběžného vikýře v úrovni 5. NP.
 - II. Stavební úpravy domu č. p. X spočívající v dispozičních úpravách stávající restaurace, (přemístění vzduchotechniky, vestavba dvou schodišť, 5 bytů do dvorního traktu včetně osazení 3 balkónů, vestavba 4 bytů do půdního prostoru v 5. NP uličního traktu, osazení balkónů ke krajním osám dvorní fasády, instalace osobního výtahu se 6 stanicemi a centrálního vytápění s kotelnou v části 1. PP).

II. Argumentace účastníků řízení.

2. Žalobkyně v žalobě podané 19. 7. 2022 předeslala, že je vlastnící domu na adrese Bělehradská 643/77, stojícího na pozemku parc. č. Y v k. ú. V. Její nemovitost sousedí s pozemkem, na němž se nachází stavba, pro niž bylo vydáno společné povolení. Žalobkyně nejprve obecně uvedla, že stavební řízení trpělo vadami a správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav. Rozhodnutí samo je v rozporu s právními předpisy, trpí nesprávným právním posouzením, absencí správního uvážení, absencí poměru zájmů a odporuje veřejnému zájmu. Napadené rozhodnutí také zasahuje do žalobkynina vlastnického práva, došlo jím ke změně průběhu hranic mezi pozemky parc. č. Y a X, ke stavebním zásahům a zatížení konstrukcí žalobkynina domu žalobkyně, k hloubkové exkavaci zeminy v bezprostřední blízkosti konstrukcí (nosné štitové zdi a opěrné zdi) bez statického výpočtu silových účinků na konstrukce objektu žalobkyně apod. (Části I a II žaloby.)
3. V části III žaloby žalobkyně uvedla, že v průběhu správního řízení opakovaně uplatnila námitku týkající se průběhu vlastnické hranice mezi svým domem a domem stojícím na sousedním stavebníkově pozemku. Správní orgány se však její námitkou týkající se rozsahu vlastnického práva odmítly bez dalšího zabývat, přestože takovéto rozhodnutí zcela překračovalo působnost stavebního úřadu. Takový postup je v rozporu nejen s § 114 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, a také s rozsudkem NSS č. j. 1 As 172/2019-31 z 10. 12. 2019.
4. Nakonec v části IV žaloby žalobkyně namítla, že žalovaný nevypořádal její odvolací námitky upozorňující na nepravdivá tvrzení obsažená v prvostupňovém rozhodnutí, která se týkala podsklepení dvoru stavebníkova domu, navýšení zastavěné plochy domu a údajného postavení suterénní části žalobkynina domu na stavebníkově pozemku. Poté žalobkyně dodala, že z projektové dokumentace žalobkynina domu z roku 1878 – řez je patrné, že suterénní podlaží žalobkynina domu je ve stejné šíři jako nadzemní podlaží a nachází se celé včetně své nosné štitové zdi ke straně stavebníka na žalobkynině pozemku.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na správnosti svého rozhodnutí a k jednotlivým žalobním bodům převyprávěl jeho příslušné pasáže, z nichž vyplývá, že se žalobkyně mýlí,

případně vytrhává určité části napadeného rozhodnutí z jejich kontextu. Zjištěný skutkový stav má podle názoru žalovaného oporu ve spisovém materiálu a žalobkyně nebyla v řízení nijak zkrácena na svých procesních právech. K žalobkynině argumentaci ohledně vlastnické hranice mezi stavbami žalovaný zdůraznil, že stavební úřad průběh hranic mezi nimi neurčoval. Nakonec žalovaný konstatoval, že tvrzení o projektové dokumentaci z roku 1878 nebylo součástí odvolání a uvedené řez nemá k dispozici, proto se k němu nemůže vyjádřit.

6. Žalobkyně v doplnění žaloby z 24. 3. 2023 předně zopakovala, že její dům byl vystaven pouze na pozemku parc. č. Y a nepřesáhl jeho hranice, k čemuž navrhla několik nových důkazů. Následně konstatovala, že údaje zapsané v katastru nemovitostí jsou pouze informativní a nikoli právně závazné, a namítla, že žalovaný založil své rozhodnutí na posunuté hranici mezi jejím a stavebníkovým pozemkem. Posunutí je zjevné z napadeného rozhodnutí a „nová“ hranice prochází v rozporu se skutečností uprostřed žalobkyniny ohradní zdi, která (včetně svých vnějších patek) leží a vždy ležela celá na žalobkynině pozemku. Žalovaný účelově ignoruje, že i autorizovaný inženýr P. Košťál uvedl, že i kdyby hranice byly v evidenci katastrálního úřadu zcela akurátní, což nejsou, v jeho měření je povolena střední souřadnicová chyba 21 cm (a tedy ještě vyšší mezní odchylka), tj. že hranice mezi pozemky nemůže být akurátní a je pouze evidenční. Žalovaným uváděné odstupy nových stavebních změn v řádu několika málo centimetrů od posunuté hranice pozemku vycházejí nejen ze zaměření s odkazem na údaje katastrálního úřadu, ale nadto také z měření pracovníků stavebního úřadu, které uváděly, že měření může být poznamenáno chybou 10 až 15 cm z důvodu, že měřily svinovacím metrem. Žalobkyně dále poukázala na judikaturu NSS, podle níž v rámci obnovy katastrálního operátu není katastrální úřad oprávněn jakkoliv rozhodovat o existenci či rozsahu vlastnického či jiného práva k dotčené nemovitosti a jeho rozhodnutí, na jejichž základě jsou skutečnosti vkládány do katastru nemovitostí, mají pouze evidenční charakter. V případě rozporu mezi stavem evidovaným v katastru nemovitostí a stavem skutečným pak soud musí vycházet ze skutečného stavu. Z nepravdivě posunuté hranice žalobkynina pozemku (a nárůstu stavebníkova sousedního pozemku) pak vyplývá, že výkopy mají být prováděny bezprostředně u posunuté hranice, tedy za skutečnou (původní) hranicí stavebníkova pozemku. Také povolená stavba nové zdi podél žalobkyniny ohradní v místě mezi jejími vnějšími patkami je stavbou přesahující na žalobkynin pozemek žalobkyně, a bezprostředně u „nové“ hranice bude stát rovněž schodiště v 1. PP.
7. Žalovaný ve vyjádření z 5. 4. 2023 uvedl, že smysl doplnění mu není zřejmý. K tvrzením v něm obsaženým uvedl, že žalobkyně v průběhu správního řízení nedoložila nic, čím by svá tvrzení ohledně odlišného průběhu vlastnické hranice podepřela. Naproti tomu stavebník předložil protokol o zaměření č. 311/2021 z 15. 5. 2021, jehož výstupem je celková situace ve dvorním traktu na hranici mezi pozemky parc. č. 279 a Y s vyznačením vlastnických hranic a kótami. Poukázal na to, že výkresová dokumentace obsahuje zakreslení hranic pozemků dle katastru nemovitostí a současně zakreslení fyzické hranice mezi sousedními objekty. Na výkresech jsou vyznačeny vzdálenosti vnitřního zdiva 1. PP až 4.NP dotčeného objektu od hranice sousedního pozemku na základě protokolu o zaměření. Stavební úřad si sporné vzdálenosti ověřil na místě stavby, přičemž konstatoval, že skutečný stav odpovídá dokumentaci doplněné na základě námitek, a že vzdálenosti od žalobkynina objektu jsou okótovány správně. K nákresem, jimiž chtěla žalobkyně prokázat neexistence „přestavku“, žalovaný uvedl, že se jedná o příčný řez (tj. řez v návaznosti na ulici a dvorní část), z nějž nemůže být patrná šířka suterénního zdiva ani

zdiva v nadzemních podlažích navazujících na sousední objekty. Žalovaný shrnul, že z doloženého protokolu o zaměření i projektové dokumentace vyplývalo, že navržený stavební záměr bude umístěn na stavebníkově pozemku, a žalobkyně nepředložila žádný důkaz svědčící opaku.

8. Žalobkyně v doplnění žaloby z 12. 4. 2023 zdůraznila, že mezi účastníky není sporné, že její dům byl vystavěn dříve než dům stavebníkův. Následně uvedla, že žalovaný překročil své pravomoci, jelikož nebyl oprávněn rozhodovat o vlastnictví pozemku pod štítovou a opěrnou zdí žalobkynina domku. Žalobkyně rovněž namítla, že žalovaný založil své rozhodnutí na vadné a zavádějící projektové dokumentaci, a upozornila na některé nesoulady v různých dokumentech, zejména odlišný počet schodů na novém schodišti (15 nebo 16) a odlišnou dispozici hromosvodu. S tím souvisí absence údajů o rozměrech současné přístavby. Dále žalobkyně upozornila na to, že podle dokumentace má být odstraněn mělký základ v místě pod bouraným přízemním přístavkem v místě, kde není žádná zeď vyjma obvodových zdí žalobkynina domu. Pod touto zdí má být rovněž umístěno nové schodiště a v jámě pro ně vyhloubené je vadně zakreslena neexistující stěna a nejsou projektovány žádné výztuže. Žalobkyně k tomuto podání připojila řadu listin z projektové dokumentace.

III. Posouzení věci soudem.

9. Soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Následně vycházejí ze skutkového a právního stavu, jenž zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí, přezkoumal je na základě podané žaloby v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], včetně řízení předcházejícího jeho vydání, jakož i z hlediska vad, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Při tom naznal, že žaloba není důvodná.
10. Soud vyrozuměl o probíhajícím řízení podle § 34 s. ř. s. celkem osm účastníků stavebního řízení, včetně stavebníka, a umožnil jim uplatnit práva osoby zúčastněné na řízení, avšak žádný z nich této možnosti nevyužil.
11. Při jednání konaném 13. 4. 2023 žalobkyně udělila plnou moc pro řízení advokátce Mgr. Barboře Gaveau, LL.M., a následně podrobně zopakovala argumentaci obsaženou v doplněních žaloby z 24. 3. a 12. 4. 2023. Žalovaný stručně odkázal na svá dřívější podání. Soud provedl při jednání důkaz celkem 19 výkresy z projektové dokumentace žalobkynina domu i schváleného záměru, předloženými soudu spolu s žalobkyninými podáními. Většina těchto písemností je součástí správního spisu, jímž se zásadně dokazování neprovádí, avšak soud považoval tento postup za vhodný s přihlédnutím k tomu, že žalobkyně na těchto listinách demonstrovala své námitky.
12. Úvodem právního hodnocení soud připomíná, že správní soudnictví je ovládáno zásadami dispoziční a koncentrační, vyjádřenými rovněž v § 71 s. ř. s., podle jehož odst. 1 písm. d) musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Podle odst. 2 téhož ustanovení platí, že žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit; rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Ta činí dva měsíce od okamžiku, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným

zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.)

13. Vymezením žalobního bodu se zabýval NSS např. v rozsudku č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS z 20. 12. 2005, podle nějž je žalobce povinen „*uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [...] Líčení skutkových okolností v žalobě nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věci určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. [...] Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.*“ Rozšířený senát v rozsudku č. j. 4 As 3/2008-78 z 24. 8. 2010 upřesnil, že „*jestliže žalobní bod těmto požadavkům vyhovuje, je projednání způsobilý v té míře obecnosti, v níž je formulován, a případně – v mezích této formulace – v průběhu řízení dále doplněn*“. (Podtrženo městským soudem.)
14. Od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tak oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Smyslem koncentrační zásady je v zákonné lhůtě pro podání žaloby postavit najisto a fixovat rozsah důvodů, na jejichž základě bude soud přezkoumávat rozhodnutí správního orgánu, aby byla zajištěna patřičná míra právní jistoty účastníků řízení a jeho rychlost. Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty, vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují, nebo dohledával ve správním spisu další argumenty na podporu žalobcových tvrzení. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta. (Již citovaný rozsudek rozšířeného senátu č. j. 4 As 3/2008-78).
15. Zároveň platí, že žalobci v obecné rovině nic nebrání, aby v rámci žalobních bodů zopakoval své argumenty vyjádřené ve správním řízení, ale musí vzít v úvahu, že žalobou napadá právě rozhodnutí o odvolání, které jím uplatněné argumenty (ne)vypořádává; žalobní body se musí vztahovat právě k obsahu napadeného rozhodnutí, případně k postupu správního orgánu při jeho vydání (opět rozsudek č. j. 4 As 78/2012-125). Pokud žalobce dostatečně nereaguje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný veškeré námitky vypořádal, značně tím snižuje svou šanci na procesní úspěch. Soud též připomíná, že pokud žalobce neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vůči závěrům správního orgánu, nemusí soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji rozsudek NSS č. j. 6 As 54/2013-128 z 12. 11. 2014).
16. Žalobkyně v částech I a II žaloby především konstatuje, že stavební řízení trpělo vadami a správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav. Rozhodnutí samo je podle jejího názoru v rozporu s právními předpisy, trpí nesprávným právním posouzením, absencí správního uvážení, absencí poměru zájmů a odporuje veřejnému zájmu. Takto obecně

formulované námitky nejsou nijak provázány se skutkovým stavem a okolnostmi věci; není z nich zřejmé, v čem konkrétně žalobkyně tato pochybení spatřuje, a soud není oprávněn vyhledávat ve správním spisu skutečnosti, které by takovým námitkám potenciálně odpovídaly, a žalobu tak za žalobkyni dotvářet. Některé z nich žalobkyně v dalších částech žaloby (III a IV) upřesnila a argumentačně rozvedla, takže se jedná o vyhovující žalobní body, jimiž se soud bude níže věcně zabývat.

17. V části II žaloby žalobkyně použila mimo jiné výraz „změny průběhu hranic [mezi pozemky žalobkyně a stavebníka]“. Konkrétně uvedla: *„Napadenými rozhodnutími, žalovaného a stavebního úřadu, dochází k zásahu do vlastnických práv žalobkyně; změny průběhu hranic mezi pozemky parc. č. Y žalobkyně a p.č.X stavebníka; stavebním zásahům a zatížení konstrukcí domu žalobkyně; hloubkové exkavace zeminy v bezprostřední blízkosti konstrukcí (nosné štítové zdi a opěrné zdi) bez statického výpočtu silových účinků na konstrukce objektu žalobkyně; apod.“* Jde však pouze o letmou zmínku v rámci věty obsahující řadu dalších podobně nekonkrétních výtek, postrádající jakoukoli specifikaci toho, proti čemu žalobkyně brojí. Soudu tak není zřejmé, k jaké konkrétní změně průběhu hranice mělo dojít, z čeho ji žalobkyně dovozuje, jak měla zasáhnout do jejích práv a jestli souvisí s předmětem napadeného rozhodnutí nebo je mimoběžná (jako je to u jiné žalobní námitky rozebrané níže). Ze správního spisu (ale konec konců i z doplnění žaloby) je zřejmé, že žalobkyně ve správním řízení namítala řadu pochybení nějak souvisejících s hranicí mezi jejím a stavebníkovým pozemkem. Šlo například o stavbu nové zdi podél stávající žalobkyniny ohradní zdi, o stavbu schodiště v 1. PP nebo o provádění stavebních prací v bezprostřední blízkosti této hranice, jimiž se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval. Z částí I a II žaloby však nelze poznat, zda žalobkyně nesouhlasí s vypořádáním některé své výhrady ze strany žalovaného (a případně které) nebo zda jí vadí ještě něco úplně jiného. V části III žaloby – obsahující již konkrétní žalobní body – žalobkyně hranici mezi pozemky opětovně zmiňuje, ale výhradně v souvislosti s „přestavkem“ svého domu na stavebníkův pozemek. Soud má z tohoto důvodu za to, že žalobkyně v žalobě brojila dostatečně určitě v souvislosti s hranicí mezi pozemky pouze proti tomuto zjištění, jehož významem se bude níže zabývat.
18. Dne 24. 3. 2023 bylo soudu doručeno doplnění žaloby, v němž žalobkyně na pěti stranách obsáhle zpochybnila způsob měření vlastnické hranice, jenž je součástí projektové dokumentace, i měření provedeného ve stavebním řízení, ohradila se proti výsledkům obnovy katastrálního operátu, zpochybnila právní relevanci údajů uvedených v katastru nemovitostí a upozornila na jejich nesoulad se skutečností a dále namítla, že napadené rozhodnutí posunulo vlastnickou hranici o blíže neurčenou délku na její pozemek, čímž část jejího pozemku fakticky vyvlastnilo. To se podle žalobkynina názoru projevilo také ve smyšlených odstupových vzdálenostech stavby od žalobkynina pozemku a od tohoto argumentu se odvíjely další žalobkyniny výhrady ohledně umístění některých nově schválených částí stavby (ohradní zdi, schodiště), jež podle žalobkynina názoru zasahují na její pozemek. Tuto argumentaci však nelze podřadit pod žádný z žalobních bodů obsažených v žalobě. Holý poukaz na „změnu průběhu hranice mezi pozemky“ soud ze shora uvedených důvodů jako způsobilý žalobní bod nevyhodnotil. Podle názoru soudu nelze žalobu koncipovat jako výčet různých nekonkrétních pochybení, pod něž lze potenciálně podřadit velké množství naprosto odlišných skutkových dějů, čehož pak bude moci žalobce v průběhu soudního řízení podle potřeby využívat a dodatečně tak vymezovat předmět soudního přezkumu, jako se tomu stalo právě v nynější věci.

19. Doplnění žaloby bylo soudu doručeno více než osm měsíců po zahájení soudního řízení, tedy zjevně po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Soud proto námitky v něm obsažené vyhodnotil jako opožděně uplatněné nové žalobní body, k nimž nemůže přihlídnout.
20. Obdobně soud vyhodnotil také doplnění žaloby z 12. 4. 2023, a to s výjimkou části týkající se silových účinků stavby a výkopových prací prováděných v blízkosti žalobkynina pozemku na její dům, která rozvíjela dostatečně určitý žalobní bod obsažený v části II žaloby. Také ten je na hranici způsobilosti, ale přece jen je o něco málo určitější než zcela vágní poukaz na vlastnickou hranici, proto jej soud z procesní opatrnosti níže vypořádá. Naproti tomu námitku upozorňující na rozpory v různých částech projektové dokumentace (týkající se zejména počtu schodů a dispozic hromosvodu) pod žádný včas uplatněný žalobní bod podřadit nelze. Údajné vnitřní rozpory v projektové dokumentaci žalobkyně v žalobě nezmínila ani náznakem.
21. Soud k této části shrnuje, že žalobkyně se zřejmé nedostatky své velmi obtížně srozumitelné a argumentačně skoupé žaloby pokusila „napravit“ až v průběhu soudního řízení prostřednictvím dvou doplnění žaloby a účasti na soudním jednání. Takový postup však soudní řád správní nepřipouští.
22. V části III žaloby žalobkyně namítla, že správní orgány *„bez dalšího odmítly námitky žalobkyně týkající se rozsahu vlastnického práva“*, přičemž tyto námitky se týkaly *„průběhu vlastnické hranice mezi objektem čp.643, Bělehradská 77, kat. V., stojící na pozemku parc.č. Y a sousedícím pozemkem parc. č. X a na tomto stojící stavbou Bělehradská 77 stavebníka (viz např. str. 8 napadeného rozhodnutí, námitka 3).“* Ze samotné žaloby ani náznakem nevyplývá, jakým způsobem má napadené rozhodnutí zasáhnout do žalobkynina vlastnického práva nebo v čem měl spočívat tvrzený spor o vlastnickou hranici. Alespoň trochu určitý význam žaloba získává až ve spojení s pasáží napadeného rozhodnutí, na kterou žalobkyně odkazuje.
23. NSS v rozsudku č. j. 5 As 5/2011-68 z 30. 11. 2011 s odkazem na ustálenou judikaturu konstatoval, že *„nelze za žalobní bod považovat odkaz žalobce na odvolací či jiné námitky uplatněné ve správním řízení, žalobce je povinen žalobní body vždy konkrétně formulovat v žalobě [...]“*. Citovaný žalobní bod se tak nachází na samé hranici projednatelnosti. Z procesní opatrnosti soud k jeho projednání přesto přistoupil, ale pouze v rozsahu námítky č. 3 uvedené na straně 8 napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně v žalobě výslovně označila. Jednoznačně nepřípustné by však bylo, aby soud namísto žalobkyně procházel napadené rozhodnutí i další listiny, jež jsou součástí správního spisu, a vyhledával další tvrzení a argumenty, které by se daly pod krajně obecný žalobní bod podřadit.
24. Žalovaný na straně 8 svého rozhodnutí zrekapituloval žalobkyninu námitku č. 3 takto („SUP2“ je žalobkynino označení pro stavební úřad): *„SUP2 rozhodl v rozporu se zákonem o námitkách zásahu do vlastnických práv VD KUKA a.s. (viz. zákon č. 183/2006 Sb. Stavební zákon, §114 (3) [...]. SUP2 potvrdil vědomost, že dům čp.Y1/B. Y1 na pozemku parc. č. Y ve vlastnictví VD KUKA a.s. byl postaven dříve než dům čp.X/B. X1 [...]. SUP2 v rozporu se zákonem dokonce určuje pro účely rozhodnutí průběh hranic mezi stavbami, které zakládá na nepodložených domněnkách, že údajně dům B. Y1 je postaven nejen na pozemku parc. č. Y ve vlastnictví VD KUKA a.s. ale též na části pozemku parc. č. X sousedního vlastníka [...] Nejenže k tomu výkladu hranic SUP2 není oprávněn, ale musí si být vědom, že jeho domněnky jsou zcela nepodložené a jsou v rozporu se stavebními předpisy v době výstavby domů, v rozporu*

se zákony (z doby výstavby i současnými) a v rozporu s dokumenty ve stavebním archivu (sic!). Dům čp.Y1/B. Y1 byl postaven na vlastním pozemku, a to jak ve své nadzemní tak podzemní části (viz část V. níže). **Pokud je, jak tvrdí SUP2 ve svém rozhodnutí, podzemní část domu stavebníka p. L. čp. X1/B. X1 užší než nadzemní části, pak jeho štitová zeď (nenosná, cca 15 cm + omítka) nadzemních podlaží musí ležet na zdi sousedního domu čp.Y1/B. Y1. V tom případě i výstavba nového krovu bude zatěžovat konstrukci sousedního domu čp.647/Bělehradská 77, neboť jsou vzájemně provázané s domem (str.9 rozhodnutí Zdivo štítů předmětné stavby domu je nenosné, výplňové, nicméně zajišťuje v celé souvislosti konstrukce vzájemnou provázanost a stabilitu domu.), s čímž VD KUKA a.s. vyjadřuje nesouhlas a se odvolává i v tomto rozsahu stavby (výstavba 5.NP a krovu).“ (Podtrženo městským soudem; pasáže vynechané z citace obsahují text právních předpisů a prvostupňového rozhodnutí.)**

25. Námitky účastníků stavebního řízení upravuje stavební zákon v § 114, podle nějž účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě (odst. 1 věta první). Námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Nedošlo-li k dohodě o námitce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv. (Odst. 3).
26. Podrobný výklad tohoto ustanovení poskytl NSS v rozsudku č. j. 1 As 172/2019-31 z 10. 12. 2019, z nějž žalobce v části III žaloby přílehuje citoval: „Právní teorie a praxe [...] dospěla v tomto kontextu k rozlišování námitek veřejnoprávních (územně či stavebně technické námitky) a námitek občanskoprávních. Zatímco o námitkách veřejnoprávních rozhoduje vždy stavební úřad, u námitek občanskoprávních tomu tak vždy není. [26] Občanskoprávní námitky je možné v souladu se zněním stavebního zákona dále rozdělit na dvě skupiny. První skupinou občanskoprávních námitek, jsou takové, které nepřekračují působnost stavebního úřadu, a ten je proto povinen o nich rozhodnout. Typicky se jedná o námitky, týkající se přepokládané hluchosti, prašnosti, zastínění, odstupu stavby apod. - tedy o námitky budoucích imisí. Do druhé skupiny náleží námitky, které překračují rozsah působnosti stavebního úřadu. Jedná se typicky o námitky zpochybňující samotnou existenci vlastnického práva či jeho rozsah, námitky vydržení či existence věcného břemene. O těchto námitkách může s konečnou platností rozhodnout pouze soud; stavební úřad zde má toliko povinnost pokusit se o dosažení dohody mezi stranami sporu, která by předešla soudnímu řízení. [27] Nedojde-li k dohodě účastníků řízení, je povinností stavebního úřadu postupovat podle § 57 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, tedy vyzvat účastníka řízení, který námitku uplatnil, aby podal žádost o zahájení řízení před soudem, přičemž mu k tomu současně usnesením určí podle § 39 odst. 1 správního řádu přiměřenou lhůtu. Pokud se účastník řízení na soud obrátí, musí stavební úřad řízení až do pravomocného rozhodnutí soudu přerušit. Jestliže tak neučiní, pravomoc rozhodnout o námitce se vrací stavebnímu úřadu, který musí v řízení pokračovat a učinit si o uplatněné námitce úsudek sám.“ (Podtrženo městským soudem.)
27. Žalobkyně má pravdu v tom, že pokud by ve stavebním řízení uplatnila občanskoprávní námitku překračující rozsah působnosti stavebního úřadu, ten by si ji nemohl posoudit sám, aniž by předtím řízení přerušil a vyzval žalobkyni k jejímu uplatnění u civilního

soudu. Námitku takového obsahu, která by se vztahovala k posuzovanému záměru, však žalobkyně nevznesla, přestože tvrdí opak.

28. Ze shora citované žalobkyniny argumentace, zrekapitulované na straně 8 napadeného rozhodnutí, je zřejmé, že brojí za prvé proti zjištění stavebního úřadu, podle nějž žalobkynina stavba má v podzemní části přestavek cca 150 mm na stavebníkův pozemek. Toto zjištění, pokud je pravdivé, nepochybně může být jádrem občanskoprávního („sousedského“) sporu mezi žalobkyní a stavebníkem, jež by nepříslušelo řešit stavebnímu úřadu. Pro nynější řízení je však stěžejní, že toto zjištění nemá na posouzení schvalovaného záměru naprosto žádný vliv. Mohla by sice hypoteticky založit určité nároky stavebníka vůči žalobkyni, ale o těchto nárocích stavební úřad v nynější věci nerozhodoval. Takový případný spor je příslušný řešit soud v občanském soudním řízení a o rozhodujících skutečnostech by si učinil úsudek v souladu s procesními pravidly sám, nejsou při tom vázán zjištěními stavebního úřadu. Účastník stavebního řízení je oprávněn uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů (§ 114 odst. 1 stavebního zákona). Žalobkynino tvrzení o neexistenci „přestavku“ však za takovou námitku považovat nelze. Je tomu tak proto, že stavebníkův záměr by mohl být schválen bez ohledu na to, zda takový přestavek existuje nebo nikoli. Žalobkyně netvrdí, že by stavebníkův záměr přesahoval na její pozemek (v takovém případě by o spor o existenci vlastnického práva patrně šlo), nýbrž se jen brání zjištění, že její stavba přesahuje na stavebníkův pozemek, které však stavební úřad učinil spíš mimoděk a do výroku jeho rozhodnutí se nijak nepromítlo. Z toho nutně vyplývá, že i kdyby měla žalobkyně v tomto bodě pravdu, nemohlo by to způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Sporná otázka totiž neměla z hlediska předmětu stavebního řízení žádný význam.
29. Z tohoto prvního tvrzení však žalobkyně dovozuje druhou skutečnost, proti které v tomto žalobním bodu brojí. Namítá, že pokud žalobkynina stavba přesahuje na stavebníkův pozemek (což ovšem popírá), pak výstavba nového krovu na stavebníkově domě bude nutně zatěžovat konstrukci jejího vlastního domu, čímž se cítí dotčena. Tato námitka je svou povahou občanskoprávní, avšak – na rozdíl od námitek zpochybňujících samotnou existenci vlastnického práva či jeho rozsah nebo námitek vydržení či existence věcného břemene – nepřekračuje rozsah působnosti stavebního úřadu. Naopak jde o typ námitek, jimiž se stavební úřad zabývá běžně. Ostatně také NSS v citovaném rozsudku výslovně uvedl, že mezi občanskoprávní námitky, o nichž si stavební úřad může bez dalšího učinit úsudek, patří také odstup povolované stavby od stavby účastníka řízení.
30. Jiná konkrétní tvrzení ohledně údajného zásahu do jejího vlastnického práva nebo údajných nejasností ohledně vlastnické hranice žalobkyně v žalobě nenabídla, ani na ně neodkázala, a soud je nemůže vyhledávat ve správním spisu a žalobu tak dotvářet.
31. Soud shrnuje, že stavební úřad si sám neučinil úsudek o žádné žalobkynině námitce, která by přesahovala rozsah jeho působnosti, a jeho rozhodnutím nebyla nijak měněna vlastnická hranice mezi pozemky žalobkyně a stavebníka. Oběma shora popsány žalobkyninými výhradami se správní orgány zabývaly, aniž byly povinny přerušit řízení a vyzvat žalobkyni k podání občanskoprávní žaloby. V rámci toho žalovaný reagoval na žalobkyniny konkrétní argumenty a jeho závěry soud považuje za přezkoumatelné a logické (podrobněji je předestře níže při vypořádání dalšího žalobního bodu). S posouzením provedeným žalovaným žalobkyně v rámci tohoto žalobního bodu nijak konkrétně nepolemizuje. Soud proto neshledal tuto žalobní námitku důvodnou.

32. V části IV žaloby žalobkyně označila tři konkrétní tvrzení stavebního úřadu, která jsou podle jejího názoru nepravdivá a na nichž napadené rozhodnutí stojí. Prvním z nich má být tvrzení, že celá plocha dvora stavebníkovu domu je podsklepená. To podle žalobkyně není pravda, neboť podsklepená je pouze uliční budova spolu s dvorním traktem a dvůr na straně k jejímu pozemku podsklepen není.
33. K tomu je třeba předně uvést, že žalobkyně vytrhla citovanou část věty ze strany 6 rozhodnutí stavebního úřadu („*Prakticky celá plocha dvora je podsklepená,*“) z kontextu, neboť na ni bezprostředně navazuje část věty: „*stávající stavba zasahuje tedy až na hranici se sousedními pozemky, jen podél severní hraniční zdi je pás šířky cca 1,6 m, kde je rostlý terén.*“ Na shodnou odvolací námitku reagoval žalovaný na straně 6 svého rozhodnutí podrobným vysvětlením: „*Z předložené projektové dokumentace vyplývá, že předmětný objekt je v uliční části podsklepen celý. Ve dvorní části je předmětný pozemek podsklepen podél celé hranice se sousedním pozemkem parc. č. Z v k. ú. V. a z větší části při hranici se sousedním pozemkem parc. č. X v k. ú. V. Mezi stávající vnější stěnou 1.PP dvorní části a vnější stěnou hraniční zdi (oddělující předmětný pozemek se sousedním pozemkem parc. č. Y v k. ú. V.) [tedy od žalobkynina pozemku, pozn. soudu] je 1,857 m široký pás rostlého terénu (viz výkres č. D.1.1b.9 Řez B-B, E-E – stávající stav + bourání + NÁVRH), přičemž tato šířka je s ohledem na výklenky v obvodovém zdivu 1.PP místy užší (viz výkres č. D.1.1b.1 Půdorys 1.pp - stávající stav + bourání).*“ Žalobkyně tak podsouvá správním orgánům tvrzení, které nepronesly, a jejich argumentaci opakovaně přehlíží. Není tak pravda ani to, že by podle správních orgánů byla podsklepena celá plocha dvora, ani to, že se žalovaný s žalobkyninou námitkou nevypořádal.
34. Za druhé nepravdivé tvrzení považuje žalobkyně to, že „*navýšení zastavěné plochy představuje pouze přístavba výtahu*“ (str. 6 prvostupňového rozhodnutí). Žalovaný sice žalobkyninu odvolací námitku shledal nedůvodnou, ale zároveň jí podle jejího názoru přisvědčil, když uznal, že „*zastavěná plocha stavby se zvýší mj. i vybudováním chodby v 1.PP (místnost č. 0.25), ze které bude přístupné nově navržené schodiště vedoucí z 1.PP do 1.NP*“ (str. 7 napadeného rozhodnutí).
35. Žalobkynina odvolací námitka, kterou žalovaný v této části shledal nedůvodnou, spočívala v tvrzení, že „*[k] navýšení zastavěné plochy má dojít rovněž v místě výstavby nového schodiště z 1.PP do 1.NP u/při hranici s pozemkem VD KUKA a.s.*“ (str. 2 odvolání, str. 5 napadeného rozhodnutí). Žalovaný na str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí vyložil, že nové schodiště z 1. PP do 1. NP je navrženo v místě stávající místnosti č. 1.33, označované žalobkyní jako „*přístavba*“, která slouží k mytí bílého nádobí. Tato místnost je v katastru nemovitostí zakreslena plnou tenkou čarou, kterou se dle bodu č. 10.3 (poř. číslo 2.19) přílohy k vyhlášce č. 357/2013 Sb. zakreslují mimo jiné vnější obvod stavby v parcele. Žalovaný podotkl, že tato „*přístavba*“ je rovněž v katastru nemovitostí označena značkou pro budovy (bod č. 10.6, poř. číslo 4.02 přílohy k vyhlášce č. 357/2013 Sb.). Z toho žalovaný dovodil, že „*přístavba*“ (místnost č. 1.33) je zapsána v katastru nemovitostí, a proto v místě nově navrženého schodiště nedochází ke zvětšení zastavěné plochy.
36. Žalovaný upřesnil prvostupňové rozhodnutí v tom smyslu, že zastavěná plocha stavby se zvýší i vybudováním chodby v 1. PP (místnost č. 0.25), ze které bude přístupné nově navržené schodiště vedoucí z 1. PP do 1. NP. Zároveň však neshledal důvodnou žalobkyninu odvolací námitku, podle níž by mělo dojít ke zvětšení plochy i v místě samotného nově navrženého schodiště. Napadené rozhodnutí tak neobsahuje žádný

rozpor, jak naznačuje žalobkyně. Po věcné stránce žalobkyně se závěry žalovaného nijak nepolemizuje, proto soud shledal také tento žalobní bod nedůvodným.

37. Jako třetí nepravdivé tvrzení žalobkyně označuje již shora uvedené zjištění stavebního úřadu, podle nějž je žalobkynin dům postaven částečně také na stavebníkovu pozemku (jde o onen „přestavek“ tloušťky 150 mm).
38. Shodnou námitku vznesla žalobkyně také v odvolání a žalovaný se s ní podrobně vypořádal na stranách 9 a 10 svého rozhodnutí. Předdeslal, že součástí žádosti a podkladů pro vydání napadeného rozhodnutí byl protokol o zaměření č. 311/2021 z 15. 5. 2021, ověřený Ing. P. K., úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem. Výstupem zaměření je mimo jiné poloha vnitřní lícové zdi stavebníkova domu vůči hranici s pozemky parc. č. 279 a Y, a to v každém jednotlivém podlaží. Z protokolu o zaměření vyplývá, že štitová zeď žalobkynina domu na úrovni 1. PP zasahuje pod štitovou zeď stavebníkova domu tloušťkou 150 mm. Ve vyšších podlažích již průběh štitových zdí kopíruje hranice pozemků dle katastru nemovitostí. Konkrétně v 1. PP je vnitřní líc zdi stavebníkova objektu ve vzdálenosti 0,31 m od hranice s žalobkyniným pozemkem, v 1. NP a 2. NP jde o vzdálenost 0,18 m a ve 3. NP a 4. NP je vnitřní líc zdi stavebníkova objektu ve vzdálenosti 0,19 m od hranice s žalobkyniným pozemkem. Žalovaný zdůraznil, že tyto vzdálenosti jsou vyznačeny na předložených výkresech (existence onoho přestavku je zachycena také ve výkresu označeném jako příloha č. 2 podání z 31. 8. 2021) a že je stavební úřad ověřil při místním šetření v místě stavby, kdy shledal, že skutečný stav odpovídá dokumentaci doplněné na základě námitek a že vzdálenosti od sousedního žalobkynina objektu jsou okótovány správně. (Pro úplnost soud dodává, že místní šetření se konalo 9. 9. 2021 a sama žalobkyně potvrzuje, že se jej účastnila. Konání předchozího šetření 31. 8. 2021, jehož se patrně neúčastnila, tak nezpůsobuje nezákonnost postupu stavebního úřadu.)
39. Žalobkyně s tímto hodnocením nijak věcně nepolemizuje. Pouze zcela obecně tvrdí, že to není pravda, ale neupozorňuje na žádné pochybení v úvahách správních orgánů ani neuvádí, proč jsou některá jejich zjištění nesprávná nebo proč použité podklady neobstojí, a neoznačuje ani žádné vlastní důkazní prostředky na podporu svého názoru. Tento žalobní bod proto nemůže obstát. Přesto soud ještě jednou připomíná, že tato sporná okolnost (existence „přestavku“) nemá pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí žádný význam.
40. Žalobkyně uvedla výčet údajně nepravdivých tvrzení předložkou „např.“ a pod písmenem d) dodala, že jde také o „další“ tvrzení. Takový žalobní bod je však natolik neurčitý, že se jím soud v duchu shora citované judikatury správních soudů nemůže podrobněji zabývat.

Žalobkyně v části II. žaloby vyjádřila obavy ohledně silových účinků stavby a výkopových prací prováděných poblíž hranice s jejím pozemkem na své nosné štitové a opěrné zdi a tuto obavu mírně rozvedla v doplnění žaloby z 12. 4. 2023. Tuto obavu přiblížila jen tak, že v jámě vyhloubené pro nové schodiště nejsou projektovány žádné výztuže ani nic dalšího. Takovou námitku žalobkyně v odvolání nevznesla, proto se k ní žalovaný v napadeném rozhodnutí nemohl nijak vyjádřit. S ohledem na její obecnost (žalobkyně nevysvětlila ani nedoložila, proč by měla zmíněná okolnost vést k poškození její stavby) tak soud považuje za postačující odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí, na jehož stranách 10 a 11 žalovaný vyložil, že z výkresu č. D.1.1b.6 (*Půdorys 5.NP/krov - stávající stav + bourání*) vyplývá, že navrženými bouracími pracemi nedojde v 5. NP k dotčení

žalobkynina sousedního objektu. Z výkresu č. D.1.1b.16 (*Půdorys 5.NP/krov - návrh*) vyplývá, že navrženým stavebním záměrem nebude žalobkynin objekt dotčen. Stávající obvodová stěna v 5. NP (při hranici s žalobkyniným pozemkem) nebude navrženým stavebním záměrem dotčena, k této stěně jsou navrženy SDK příčky tloušťky 175 a 275 mm. Navrhovaný záměr provedením přízdívek či SDK příček v jednotlivých podlažích podél štitové stěny žalobkynina domu umístěné při hranici s žalobkyniným domem nezasahuje do stávajícího konstrukčního systému žalobkynina domu. Také na straně 14 svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že zkontroloval předloženou projektovou dokumentaci a neshledal, že by stavebním záměrem měl být dotčen žalobkynin pozemek nebo stavba, a zdůraznil, že za správnost projektové dokumentace (včetně statických výpočtů) odpovídá projektant, jehož závěry nepřísluší stavebnímu úřadu zpochybňovat. Toto odůvodnění považuje soud za přezkoumatelné a přesvědčivé. Žalobkyně nevznesla žádný konkrétní argument a nepředložila žádný důkazní prostředek, který by správnost projektové dokumentace nebo úvah žalovaného v tomto ohledu zpochybnil, a proto ani tento žalobní bod není důvodný.

IV. Závěr a náklady řízení.

41. Soud shrnuje, že správní orgány v řízení neposuzovaly žádné občanskoprávní námitky účastníků řízení, které by přesahovaly rozsah jejich působnosti, a proto nepochybily, když řízení nepřerušily a nevyzvaly žalobkyni k tomu, aby svůj nárok uplatnila žalobou u soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení. Žalobkyně sice vyjádřila nesouhlas se zjištěním stavebního úřadu ohledně existence drobného přestavku v 1. PP jejího vlastního domu na stavebníkův pozemek, a toto zjištění může být hypoteticky jádrem soukromoprávního sporu mezi žalobkyní a stavebníkem, ale posouzení této sporné otázky vůbec nebylo předmětem projednávání věci a nemělo žádný vliv na schválení stavebníkovy záměru. Žalovaný se také vypořádal se všemi žalobkyninými odvolacími námitkami, které žalobkyně v žalobě zmiňuje; argumentaci stavebního úřadu v malé míře upravil a ve zbytku vyložil, v čem konkrétně se žalobkyně mylí a z čeho to vyplývá. Soud považuje závěry žalovaného za logické a přesvědčivé, a jelikož je žalobkyně ve věcné rovině nezpochybnila, její námitky neobstály. Žalobkyninu argumentaci obsaženou v doplněních žaloby z 24. 3. a 12. 4. 2023 soud vyhodnotil jako opožděně uplatněné žalobní body (s jednou výjimkou), a proto se jí věcně nezabýval. Soud nepřisvědčil žádnému z žalobních bodů, proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
42. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. dubna 2023

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu